

«ΝΕΕΣ ΑΓΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΙΑΘΕΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ: ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Σε μια χρονική περίοδο κατά την οποία η κάμψη των εξαγωγών μας δημιούργησε ανησυχία για τη μελλοντική τους πορεία και τη συμβολή τους στη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης και στην επανεκκίνηση της οικονομίας, πρέκυψε το εμπάργκο από τη Ρωσία, με τις γνωστές μέχρι σήμερα αρνητικές συνέπειες για αγρότες και μεταποιητές αγροτικών προϊόντων. Οι επιπτώσεις είναι πολύ σημαντικές για τις τοπικές οικονομίες, μιας και αρκετές από αυτές στηρίζουν το μεγαλύτερο μέρος της ανάπτυξης και της κοινωνικής τους συνοχής ακριβώς στην αγροτική παραγωγή και στη διασύνδεσή της με την τοπική μεταποιητική δραστηριότητα. Το παράδειγμα του κλάδου της παραγωγής και μεταποίησης των ροδάκινων στην Ημαθία και στην Πέλλα, είναι απολύτως χαρακτηριστικό. Προφανώς η συγκεκριμένη απρόβλεπτη κατάσταση δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί στο σύνολό της στην παρούσα χρονική στιγμή. Οι αποζημιώσεις, η δωρεάν διανομή μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων κλπ., είναι μέτρα που απλώς θα αντιμετωπίσουν ένα μέρος του προβλήματος και μόνον για εφέτος. Η πρόταση που έχει «πέσει στο τραπέζι» για διάθεση των προϊόντων σε εναλλακτικούς εξαγωγικούς προορισμούς και αγροές - στόχους, στρατηγικά είναι σωστή, αλλά πολύ δύσκολο θα υλοποιηθεί. Πολύ περισσότερο δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί άμεσα.

Κι αυτό, διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η αγορά της Ρωσίας δεν άνοιξε από τη μια μέρα στην άλλη. Υπενθυμίζουμε ότι οι πολύ καλές εμπορικές μας σχέσεις με τη Σοβιετική Ένωση και ο μεγάλος όγκος εξαγωγών αγροτικών προϊόντων που εξάγονταν ως το 1990, πέρασαν μια μεγάλη κρίση λόγω των κοινωνικών, αλλά, κυρίως, των οικονομικών προβλημάτων της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Οι Έλληνες παραγωγοί και μεταποιητές μόχθησαν επί 15 και πλέον χρόνια, και εξακολουθούν να μοχθούν, για να κατακτήσουν τη θέση που είχαν μέχρι το 1990. Αν το εμπάργκο συνεχιστεί, προφανώς η αναζήτηση νέων αγορών είναι μονόδρομος. Άλλα και πάλι, ας σκεφθούμε ότι απαιτείται μια σειρά δύσκολων ενεργειών όπως: άρση εξαγωγικών εμποδίων, υπογραφή φυτο-υγειονομικών πρωτόκλλων, αμοιβαιότητα δασμών, απλοποίηση της τελωνειακής νομοθεσίας, κλπ., ζητήματα που, είναι φανερό, χρειάζονται χρόνο για να υλοποιηθούν.

Συνεπώς, μήπως θα πρέπει να βρεθεί μια συνολική λύση μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Άλλωστε, οι επιπτώσεις στην ευρωπαϊκή οικονομία από το εμπάργκο είναι σίγουρα μεγάλες. Ένας συμβιβασμός στο θέμα του εμπάργκο των αγροτικών προϊόντων μήπως θα αποτρέψει πιθανή ενεργειακή κρίση στην Ευρώπη για τον χειμώνα που έρχεται; Η κατάρτιση ενός πανευρωπαϊκού σχεδίου διοχέτευσης της αδιάθετης παραγωγής σε άλλες χώρες, μήπως είναι περισσότερο από ποτέ επιβεβλημένο; Μήπως ένα μεγάλο μέρος αυτών των προϊόντων θα πρέπει να απορροφηθεί από τις χώρες της ΕΕ;

Επιπλέον, η στροφή σε νέες αγορές θα πρέπει να γίνει απαραίτητα σε συντονισμό με την πολιτεία; Και μάλιστα με μεγάλη ταχύτητα και υψηλή ευελιξία. Η ελληνική οικονομική διπλωματία θα πρέπει να συντονισθεί με την εγχώρια επιχειρηματική κοινότητα, τόσο για την επιλογή των αγορών στόχων, όσο και για το είδος και την προτεραιότητα συγκεκριμένων κινήσεων που θα πρέπει να γίνουν σε διπλωματικό και επιχειρηματικό επίπεδο.

Του Αθανάσιου
Σαββάκη
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος